

Förordning om ändring i förordningen (1991:1817) med instruktion för Utlänningsnämnden;

SFS 2000:729

Utkom från trycket
den 19 september 2000

utfärdad den 7 september 2000.

Regeringen föreskriver att 7 § förordningen (1991:1817) med instruktion för Utlänningsnämnden skall ha följande lydelse.

7 §¹ En ordförande får ensam avgöra

1. frågor om inhibition,
2. frågor om förvar eller uppsikt enligt utlänningslagen (1989:529),
3. ärenden om uppehållstillstånd enligt 2 kap. 5 b § utlänningslagen,
4. frågor om avvisning eller avskrivning av ett ärende,
5. frågor som rör ett ärendes beredning,
6. frågor om offentligt biträde,
7. andra frågor, om prövningen är av enkelt slag.

Nämnden får i arbetsordning eller särskilda beslut lämna över till andra som tjänstgör hos nämnden att pröva frågor som avses i första stycket 4–6. På samma sätt får nämnden lämna över till en tjänsteman med juris kandidatexamen eller juristexamen samt särskild erfarenhet av verksamheten att ensam avgöra ärenden om svenskt medborgarskap och ärenden om uppehållstillstånd enligt 2 kap. 4 § första stycket 1, 3, 6 och 7 samt andra stycket 1 och 2 utlänningslagen, om prövningen är av enkelt slag. Ärenden om uppehållstillstånd får dock lämnas över endast under förutsättning att ansökan görs från ett annat land än Sverige och inte rör personer som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Denna förordning träder i kraft den 20 september 2000.

På regeringens vägnar

MAJ-INGER KLINGVALL

Dan Sandberg
(Utrikesdepartementet)

¹ Senaste lydelse 1998:1319.

